

Drodzy Rodzice! Wychodząc naprzeciw ustaleniom Ministra Edukacji Narodowej od 25 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemący w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspieranie trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczne – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pociechy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy proponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest **KONSEKWENCJA**, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

Informacja

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu MEN z dnia 20.03.2020r. pedagog szkolny jest dostępny dla uczniów, rodziców i wychowawców/ nauczycieli w godzinach swojej pracy pod adresem e - mail: pedagog.as@onet.pl

Anna Świątek - pedagog szkolny.

dzień tygodnia godziny pracy pedagoga szkolnego

poniedziałek	7.45 – 11.30	12.30- 14.00
środa	7.45 – 12.30	
czwartek	7.45 – 14.00	
piątek	7.45- 12.30	

Informacja dla rodziców!

Akademia Edukacji i Rozwoju Majki Jeżowskiej informuje, że:

W każdy poniedziałek prowadzimy bezpłatne zajęcia ruchowo – muzyczne dla dzieci w wieku do 6 r.ż. oraz w wieku 7 – 10 lat. Obecnie ogląda nas około 4 tys dzieci. A chcielibyśmy, aby z zajęć skorzystało jeszcze więcej dzieci.

- **O godz. 10.30 odbywają się warsztaty Baby Dance.** Baby Dance to zabawa muzyką, piosenką i tańcem dla dzieci do 6 r.ż.
- **O godz. 11.30 odbywają się warsztaty Dzieciak sam w domu.** Dzieciak sam w domu to warsztaty ruchowo – muzyczne, w których tanecznie zwiedzamy świat, uczymy się nowych rzeczy i wprawiam w ruch ciała dzieci w wieku 7 – 10 lat.

Prowadzi Joanna Bąk – Instruktor tańca, edukator muzyką i ruchem. Serce Akademii. Współprowadzi Beata Kaczor – trener mentalny, mózg Akademii.

Zajęcia pięknie uzupełniają warsztaty ruchowo – muzyczne dla dzieci przedszkolnych. Jak również stanowią uzupełnienie zajęć muzycznych. Podajemy link do zapisów i do fragmentu zajęć: www.majka.tv

Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców
poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 24.04.2020 r.

Drodzy Rodzice, przypominamy o gromadzeniu prac
(plastycznych oraz ćwiczeń w kartach pracy,
wyprawkach) wykonywanych przez dzieci (dotyczy
każdej grupy przedszkolnej).

24.04.2020r. (piątek) dla 3-latków cała GRUPA „PSZCZÓŁKI”

Blok : Dbamy o przyrodę

Temat: Jestem przyjacielem przyrody

Cele:

- rozwijanie świadomości ekologicznej
 - poszerzanie wiedzy na temat kwiatów
 - rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej
-
1. „Gdzie jest?”- zabawa matematyczna. Wykorzystujemy dowolny obrazek przedstawiający np. las. Dorosły pokazuje obrazek. Prosi, aby dziecko odpowiedziało gdzie jest jakiś przedmiot/zwierzę np. „Gdzie jest słońce?”, „Gdzie jest drzewo?” W zabawie chodzi o to, aby dziecko używało słów określających położenie w przestrzeni- na, pod, obok, w, za itp.
 2. Układanie puzzli o tematyce przyrodniczej. (Może być także pocięty na 4-5 części obrazek, pocztówka.)
 3. Słuchanie wiersza B. Formy „Dzieci dbają o środowisko”

„Dzieci dbają o środowisko”

W zgodzie z przyrodą
żyją wszystkie dzieci.
Kochają jasne słońko,
które na niebie świeci.

Nie łamią gałęzi,

dbają o rośliny,

podczas wycieczek do lasu
nie płoszą zwierzyny.

Często też dorosłym
dobry przykład dają –
w wyznaczonych miejscach
śmieci zostawiają.

4. Rozmowa na temat wiersza. Odpowiedź na pytanie „Jak dzieci dbają o przyrodę?”
5. Nauka wiersza na pamięć metodą fragmentami, ze słuchu. Powtarzamy dziecku kilkakrotnie fragment wiersza. Następnie powtarza go dziecko. Po pewnym czasie wracamy do wiersza. Powtarzamy opanowany fragment i przyswajamy nowy w taki sam sposób. Czynności powtarzamy, aż wiersz zostanie opanowany. Wówczas co jakiś czas powtarzamy całość, aby się utrwaliła.
6. „Kwiaty cięte i kwiaty doniczkowe”- zabawa przyrodnicza. Do zabawy wykorzystujemy kilka dowolnych kwiatów ciętych, wazon, dowolny kwiat doniczkowy z podstawką, gazetę i wodę. Dorosły prezentuje kwiaty: cięte i doniczkowe. Pyta dziecko, czy widzi między nimi różnicę (jeśli tak, to jaką). Następnie delikatnie wyjmuję kwiat doniczkowy nad gazetą. Pokazuje dziecku jego korzenie (i ponownie wsadza kwiat do doniczki), pytając, do czego, zdaniem dziecka, służą roślinie te korzenie? Jeśli dziecko nie wie, nalewa na podstawkę trochę wody i ciągu dnia wraz z dzieckiem obserwuje, co się stanie z wodą z podstawki (w doniczce muszą być dziurki). Ważne, aby dziecko zauważyło, że poprzez korzenie roślina pochłania wodę. Kolejnym etapem zadania jest wskazanie kwiatów ciętych (i uzasadnienie tej nazwy), ich wachanie, a także wspólne ułożenie kompozycji w wazonie. Zadanie powinna kończyć odpowiedź dziecka na pytania dorosłego: Czy umiesz dbać o kwiaty? Czy będziesz to robić?
7. Praca plastyczna „Kwiatowy kolaż”- do wykonania zadania wykorzystujemy gazety, głównie ogrodnicze luba obrazki z kwiatami, nożyczki, klej i kartka. Dziecko wycina lub wydiera obrazki z kwiatami, a potem przykleja je na kartce, tworząc dowolną kompozycję.

***8. DLA CHĘTNYCH**

Quiz dydaktyczny „Jak dbamy o przyrodę?”

Dorosły mówi zdania. Dziecko potwierdza prawidłową odpowiedź mówiąc: Tak!, a nieprawidłową – mówiąc: Nie! Dobrze, aby każda odpowiedź była przez dziecko uzasadniona.
Przykładowe zdania (można je dowolnie modyfikować, dodawać własne):

- ❖ Zwierzętom można dokuczać.
- ❖ Śmieci powinno się wyrzucać do specjalnych pojemników, a jeśli ich nie ma – do kosza.
- ❖ Każda woda, którą pijemy, powinna być brudna.
- ❖ W lesie wolno krzyczeć.
- ❖ Warto sadzić kwiaty w ogrodzie.
- ❖ Kwiaty potrzebują wody, aby rosnąć.
- ❖ Powietrze trzeba zanieczyszczać.

Opracował wychowawca- Marlena Reda

24.04 (piątek) dla 4-latków cała GRUPA „BIEDRONKI”

Blok „Wiosenne powroty”

Temat: W konarach drzew.

Cele:

- rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej i koordynacji wzrokowo-ruchowej
- aktywizowanie logicznego myślenia poprzez rozwiązywanie zagadek.

1. Rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej i koordynacji wzrokowo-ruchowej – Co to za ptak?

Koperta z pociętym na 5 lub więcej elementów zdjęciem przedstawiającym wybranego ptaka (np. bociana, kukułkę). Dziecko wyjmuje z koperty pocięte zdjęcie przedstawiające ptaka i składa je w całość. Dzieli się poznanymi informacjami na temat tego gatunku ptaków.

2. Karta pracy, cz. 1, nr 28.

Dziecko czyta z dorosłym tekst wyrazowo-obrazkowy (dorosły czyta wyrazy, a dziecko podaje nazwy obrazków).

Rozmowa kierowana na podstawie tekstu.

– Dokąd wybrali się Olek i Ada z dziadkiem?

– Co zobaczyli na spacerze w parku?

Dziecko kończy rysować ptaki według wzoru.

3. Zagadki tekstowe.

Obrazki przedstawiające: jaskółkę, wróbla i kukułkę.

Dorosły układa przed dzieckiem obrazki. Mówi zagadkę.

Dziecko patrzy na obrazki i podaje odpowiedź – odgaduje nazwę ptaka i wskazuje odpowiedni obrazek.

Ten ptaszek,
co w górze robi kółka,
nazywa się... (jaskółka)

Kiedy słyszę,
że coś ćwierka,
to już wiem,
że chodzi o... (wróbelka)

Siedzi ptaszek na buku
i powtarza: kuku, kuku.
(kukułka)

4. Ponowne słuchanie piosenki „Zielona wiosna”. Próba śpiewania piosenki wspólnie z osobą dorosłą.

https://www.youtube.com/watch?v=VR50rxz_wGM

I. Nad brzegiem rzeki żabki siedziały
i coś do ucha sobie szeptały.

Ref.: Kum, kum, kum, kum, kum, kum, kum, kum, kum,
kum, kum, kum, kum, kum, kum, kum, kum. /bis

II. Przyleciał bociek, usiadł na płocie
i do drugiego boćka klekoce.

Ref.: Kle, kle, kle, kle, kle, kle, kle, kle, kle,
kle, kle, kle, kle, kle, kle, kle, kle.

III. Wszystko usłyszał mały wróbelek
i przetłumaczył na ptasie trele.

Ref.: Ćwir, ćwir, ćwir, ćwir, ćwir, ćwir, ćwir, ćwir, ćwir,
ćwir, ćwir, ćwir, ćwir, ćwir, ćwir, ćwir, ćwir.

IV. Wiosna, wiosna, znów przyszła wiosna,
wiosna, wiosna jest już wśród nas.

5. Zabawa „Słuchamy kukułki”

Dorosły „zamienia się” w kukułkę. Dziecko nasłuchuje, ile razy kukułka zakuka. Następnie tyle samo razy wykonuje ustalone wcześniej ćwiczenia, np.: przysiad z wyprostowanymi rękami, podskok itp.

Opracował wychowawca- Martyna Różak

24.04 (piątek) dla GRUPY „ŻABKI”

(tu podział na dzieci, które miały 4 lata, gdy rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy i dzieci, które rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy, gdy miały 5 lat)

Dzieci 4-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Wiosenne powroty”

Temat: W konarach drzew.

Cele:

- aktywizowanie logicznego myślenia poprzez rozwiązywanie zagadek;
- rozwijanie spostrzegawczości i percepcji słuchowej;

1. Rozwijanie percepcji słuchowej – Dzięcioł stuka w drzewo.

Osoba dorosła klaszcze kilka razy (do pięciu lub więcej). Dziecko liczy uderzenia, wybiera odpowiednią liczbę klocków i układają je przed sobą. Osoba dorosła sprawdza wykonanie zadania. Następnie dziecko mówi, ile razy dzięcioł zastukał w drzewo, i dla utrwalenia tyle samo razy klaszcze w dłonie.

2. Zagadki tekstowe. Osoba dorosła pokazuje dziecku obrazki przedstawiające: jaskółkę, wróbla i kukułkę. Mówi zagadkę. Dziecko patrzy na obrazki i podaje odpowiedź – odgaduje nazwę ptaka i wskazują odpowiedni obrazek.

Ten ptaszek, co w górze robi kółka, nazywa się... (jaskółka)

Kiedy słyszę, że coś ćwierka, to już wiem, że chodzi o... (wróbelka)

Siedzi ptaszek na buku i powtarza: kuku, kuku. (kukułka)

3. Karta pracy, cz. 1, nr 28.

Dziecko: czyta z osobą dorosłą tekst wyrazowo-obrazkowy (osoba dorosła czyta wyrazy, a dziecko podaje nazwy obrazków).

Rozmowa kierowana na podstawie tekstu. Osoba dorosła zadaje pytania:

- Dokąd wybrali się Olek i Ada z dziadkiem?
- Co zobaczyli na spacerze w parku?

4. Karta pracy, cz. 1, nr 28. Dziecko kończy rysować ptaki według wzoru.

5. Ćwiczenie plastyczne – Ptasie gniazdko.

Dziecko lepi z plasteliny ptasie gniazdko z jajeczkami: ugniata plastelinę, spłaszcza ją i ponownie ugniata. Następnie formuje kulki różnej wielkości i w różnych kolorach. Na koniec wykonuje gniazdko i umieszcza w nim wykonane jajeczka. Mówi, ile jajeczek znajduje się w gniazdku.

Opracował wychowawca- Martyna Bogusz

Dzieci 5-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Wiosenne powroty”

Temat: Powroty ptaków.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- budzenie zainteresowania przyrodą;

1. Oglądanie ilustracji przedstawiających ptaki bociana, jaskółkę, kukułkę, skowronka.

Rozwiązywanie zagadek o ptakach.

*Pióra biało-czarne,
buciki czerwone;
uciekają przed nim żabki,
bardzo przestraszone.
(bocian)*

*Wiosną do nas przyleciała
ta ptaszyna czarna, mała.
Murować się nie uczyła,
ale gniazdko ulepiała.
(jaskółka)*

*Już po lesie kuka,
gniazdka sobie szuka.
Jak znajdzie, podrzuca jaja,
niech inni je wygrzewają.
(kukułka)*

*Śpiewa wysoko
piosenki do słońca,
głos ma podobny
do drżenia dzwonka.
(skowronek)*

2. Zabawa Prawda czy fałsz? Dziecko odgaduje, czy zdanie wypowiedziane przez osobę dorosłą jest prawdziwe, czy fałszywe (jeżeli zdanie jest prawdziwe, unosi rękę w górę; jeżeli jest fałszywe, stoi na baczność)

- Wiosną zwierzęta zapadają w sen zimowy.
- Marzec, kwiecień to jesienne miesiące.
- Kiedy jest lato, w jeziorach zamarza woda.
- Wiosną z dalekich krajów wracają ptaki i budują sobie gniazda.

3. Osoba dorosła pokazuje dziecku na globusie drogę ptaków z ciepłych krajów do Polski. Pokazuje na globusie Egipt – miejsce, gdzie zimują nasze bociany. Potem pokazuje Polskę i rysuje palcem drogę, jaką muszą przebyć bociany wracające do kraju. Pokazuje na globusie, co bociany musiały mijać, wracając do nas.
4. Rozmowa na temat: Co robią ptaki po powrocie? Osoba dorosła pyta dziecko:
 - Co robią ptaki, gdy powrócą do kraju?
 - Czy wszystkie ptaki budują gniazda?
5. Karta pracy, cz. 3, s. 67. Oglądanie zdjęć. Dotykane ich i mówienie nazw ptaków. Kończenie podanego rytmu – naklejanie odpowiednich zdjęć ptaków, odszukanych wśród naklejek. Łączenie pierwszych głosek z nazw obrazków. Podawanie nazwy ptaka, która powstała.
6. Karta pracy, cz. 3, s. 68. Odszukanie w drugim i w trzecim rzędzie takich samych wyrazów. Kolorowanie ich tak samo jak tych we wzorze.
7. Zabawa relaksacyjna – Ptasie gniazdo.

Dziecko buduje z poduszek gniazdo. Osoba dorosła prosi dziecko, aby wyobraziło sobie, że jest pisklęciem.

Osoba dorosła opowiada – Nasze przytulne, ciepłe gniazdo jest bardzo wysoko na drzewie i wiatr kołysze nim delikatnie. W gnieździe mieszkają mama bocianowa i małe bocianie pisklęta. Wiatr dmie coraz mocniej. Nagle gniazdo się przewraca, a wy, małe pisklęta, musicie rozłożyć skrzydełka i machać nimi, aby nie spaść na ziemię. Rozłóżcie szeroko ramiona i latajcie po sali, mówiąc: kle, kle, kle... dopóki nie naprawię gniazda i z powrotem was do niego nie przyprowadzę. Teraz znów siedzimy w naszym ciepłym gniazdku i łagodnie się kołyszymy. Ojej, nadchodzi burza! Nagle nasze gniazdo znów się przewraca. Rozłóżcie skrzydełka i latajcie po sali, powtarzając przy tym: kle, kle, kle... Mocno poruszajcie swoimi skrzydełkami, aby stały się silne. Chcę naprawić gniazdo i zanieść do niego wszystkie pisklęta. Teraz znowu możemy wszyscy razem siedzieć w ciepłym domku. Widzę, że moje małe bocianki umieją już latać... Rozwińcie swoje skrzydełka, pofruńcie i przylećcie teraz do gniazda same.

Opracował wychowawca- Martyna Bogusz

24.04.2020r. (piątek) Dzieci 4 i 5-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „Zwierzęta”.

Temat: Z wizytą u niedźwiedzia

Cele:

- wzbogacanie wiadomości na temat zwierząt,
- rozwijanie umiejętności uważnego słuchania instrukcji,
- rozwijanie sprawności manualnej.

1. Książki, albumy, encyklopedie, w których można znaleźć obrazki lub zdjęcia niedźwiedzi.

Pokazujemy zdjęcia niedźwiedzia brunatnego.

Czytamy ciekawostki o przedstawionym zwierzęciu.

Najbardziej znanym gatunkiem wśród niedźwiedzi jest niedźwiedź brunatny. Jest duży i ciężki, ale mimo tego bardzo dobrze umie wspinać się na drzewa. Okres zimowy przesypia w swoim domu, który nazywany jest gawrą. Lubi jeść ślimaki, jaja ptaków, jagody, dziołownice, no i oczywiście miód.

2. Układanie z kół sylwety niedźwiedzia.

Kolorowa kartka oraz 6 małych kół, jedno średnie i jedno duże koło wycięte z białego papieru, kredki, klej.

Rodzic kładzie na stole kolorowe kartki oraz koła wycięte z papieru. Dzieci układają z kół na kartkach postać niedźwiedzia. Następnie przyklejają koła i kolorują według własnych pomysłów.

3. Przygoda misia – słuchanie wiersza Iwony Fabiszewskiej *Niedźwiedź i wiosna*.

Słońko jakoś mocniej grzeje, obudziło misia.

– *Czy to wiosna już nadeszła? Jakoś ciepło dzisiaj.*

Wyjdę z gawry i zobaczę, co się wokół dzieje.

Może znajdę trochę miodu... taką mam nadzieję.

Chodzi niedźwiedź, słucha, patrzy, gałązki ogląda.

– *Może w dziupli miodek znajdę? – do środka zagląda.*

– *No cóż, misiui. Nie ma miodu... Jeszcze jest przedwiośnie.*

Pszczoły siedzą jeszcze w ulu, jest w nim coraz głośniejsze.

4. Rozmowa na temat wiersza.

– *Co obudziło niedźwiedzia?*

– *Dlaczego niedźwiedź postanowił wyjść z gawry?*

– *Gdzie niedźwiedź szukał miodu?*

– *Dlaczego niedźwiedź nie znalazł miodu?*

5. Porównywanie zdjęć przedstawiających niedźwiedzie.

Zdjęcia niedźwiedzia polarnego i niedźwiedzia brunatnego.

Pokazujemy zdjęcia niedźwiedzia polarnego i niedźwiedzia brunatnego. Wymieniamy podobieństwa i różnice między nimi.

Niedźwiedź polarny ma białe futro, gdyż żyje na terenach pokrytych dużą warstwą śniegu.

Trudno go więc zauważyć, dzięki czemu jest bezpieczniejszy. Nie przeszkadza mu duży mróz, bo ma grubą, gęstą sierść. Potrafi doskonale pływać. Lubi to robić nawet w bardzo zimnej wodzie.

6. Zabawy z niedźwiedziem – ćwiczenia artykulacyjne.

Niedźwiedź zjadł miód; kładą kartki przed sobą, oblizują wargi językiem raz w jedną, raz w drugą stronę,

Niedźwiedź wyraża swoje zadowolenie po zjedzeniu miodu: cmokają, jednocześnie masując ręką brzuch,

Niedźwiedź usypia: kładą kartki z sylwetą niedźwiedzia na swoich dłoniach, kołyszą je i wymawiają głoskę *aaaaaaa*,

Niedźwiedź śpi: kładą się na dywanie, kartki układają obok siebie i naśladują chrapanie.

7. Zabawa ruchowa ze śpiewem – *Stary niedźwiedź mocno śpi.*

Stary niedźwiedź mocno śpi, stary niedźwiedź mocno śpi.

My się go boimy, cichutko chodzimy. Jak się zbudzi, to nas zje. Jak się zbudzi, to nas zje.

Następnie pokazują kolejne palce i mówią:

Pierwsza godzina – niedźwiedź śpi.

Druga godzina – niedźwiedź chrapie.

Trzecia godzina – niedźwiedź łapie!

Kiedy skończą wymawiać tekst, natychmiast kucają.

8. *Niedźwiadek i jego miód* – zajęcia artystyczno-techniczne.

Niedźwiadek ma do nich prośbę -chciałby mieć przyjaciela więc wykonamy sylwetę drugiego niedźwiadka, ale z barylą miodu. Dwaj przyjaciele będą mogli podzielić się przysmakiem.

Wyprawka, karta nr 10, brązowa bibuła, klej, nożyczki, naklejka z barylą z miodem.

Dzieci wypychają z karty zaznaczone konturem kształty niedźwiadka. Wrywają małe kawałki brązowej bibuły i wyklejają nimi futro niedźwiedzia. Składają sylwetę niedźwiadka według instrukcji. Odnajdują wśród naklejek barylę z miodem i nakleją ją między łapkami niedźwiadka.

9. Zabawy na świeżym powietrzu

Opracował wychowawca- Agnieszka Bazydło

24.04 (piątek) dla 5 - latków GRUPA „ZUCHY”

Blok : „Wiosenne powroty”.

Temat: Powroty ptaków.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- rozwijanie sprawności manualnej;
- budzenie zainteresowania przyrodą;
- poznawanie budowy i życia szpaków;

1. Opowieść ruchowa przy muzyce – Wiosna. Rodzic czyta opowiadanie, a dziecko obrazuje ruchem jego treść. Zabawę powtarzamy kilkukrotnie.

Wiosna wychodzi na spacer. *(kładzie ręce na biodrach, maszeruje za rodzicem)*. Kiedy dotyka ziemi, topnieje śnieg i pojawiają się kwiaty. *(wykonuje przysiady, dotykając dłońmi dywanu)*. Trochę się zmęczyła. Przysiadła na starym pniu drzewa i postanowiła odpocząć. *(przechodzi do leżenia na plecach)*. Głęboko oddycha, wciągając pachnące świeżą ziemią powietrze. *(wciąga powietrze nosem, wypuszcza ustami)*. – Jak przyjemnie. Szkoda, że muszę iść dalej. Zobaczę, co słychać w sadzie. *(wyciąga nogi przed siebie, rozsuwając lekko na boki; przeciąga się, unosząc ręce w górę, na boki)*. Wyczaruję liście na drzewach i zaproszę ptaki. Niech wypełnią swym śpiewem okolicę. *(wykonuje podskoki, obroty, wyciąga ręce w górę)*. Muszę przeskoczyć strumyk, nie mocząc sukni. *(wykonuje kilka podskoków obunóż w przód)*. Teraz posłucham jeszcze śpiewu ptaków. *(przechodzi do lekkiego rozkroku, nie odrywając nóg od podłogi; wykonuje skręty tułowia, nadstawiając raz jedno ucho, raz drugie ucho)*. Pora wracać do domu. Zanim to zrobię, porozmawiam z drzewami. *(pozostaje w pozycji stojącej, kołysząc rękami w dowolnych kierunkach, równocześnie naśladując szum drzew)*.

2. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej - Zaremby „Sąsiad szpak”.

Przed rozpoczęciem opowiadania dziecko ogląda zdjęcie szpaka.

Zapoznaj się z informacjami na temat szpaków.

Szpak ma pióra mieniące się kolorami tęczy, z brązowymi kreskami. Szpaki są przedsiębiorcze, ciekawskie, towarzyskie. Wszystko robią szybko i zdecydowanie. W gniazdach mają zioła, które chronią je przed pasożytami. Śpiewając, wydobywają różne dźwięki, najczęściej te zasłyszane, np. dźwięki klaksonów samochodów. Każdy z nich ma swoją charakterystyczną pieśń. Zjadają dżdżownice, mrówki i różne robaki z ziemi, spod kamieni. Lubią też dojrzałe owoce, np. czereśnie.

Sluchanie opowiadania i oglądania ilustracji w książce, str. 56-57.

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego

sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy,

powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie

– szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał żdźbło zeschłej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony. Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracił do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady. Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

3. Odpowiedzi na pytania do opowiadania:

- Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?
- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?
- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?
- Gdzie założył gniazdo szpak?
- Jakie odgłosy naśladował szpak?
- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?
- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?
- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

4. Karty pracy cz. 3, str. 70-71, oraz str. 56.

***5. (dla chętnych) Zabawa plastyczna – „Wiosenne słońce”.**

Dziecko przygotowuje żółty i pomarańczowy papier, białą kartkę, klej.

Wydzieranie koła (słońca) i pasków – promyków słońca – z żółtego papieru i z pomarańczowego papieru; przyklejanie ich na kartce w kształcie słońca.

opracowała: Domańska Anna

24.04 (piątek) dla 6-latków (zerówka)

Blok „Wiosenne powroty.”

Temat: Sąsiad szpak.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- zapoznanie z wyglądem szpaka;
- rozwijanie sprawności fizycznej.

1. Wizualizacja – Jestem ptakiem.

Dzieci leżą z zamkniętymi oczami. N. mówi:

Wyobraź sobie, że jesteś ptakiem. Masz ciało pokryte miękkimi piórami i piękne skrzydła. Dzięki nim możesz fruwać! Powoli poruszasz skrzydłami i unosisz się w powietrzu, coraz wyżej i wyżej.

Ogrzewają cię promienie słońca. Dziwne uczucie widzieć świat z tej wysokości. Mijas pola, las, łąki i jezioro. Ludzie widziani z tej wysokości są mali, maleńcy. Ta swoboda i wolność, które czujesz, są wspaniałe. Nadchodzi noc. Szukasz, jak inne ptaki, schronienia. Siedzisz na gałęzi, chowasz dziób pod skrzydła i... zasypiasz. Jest ranek. Otulają cię ciepłe promyki słońca. Budzisz się spokojny, szczęśliwy i znowu wzbijasz się w niebo i fruwasz nad swoim domem, przedszkolem, placem zabaw. Pomyśl, czy bycie ptakiem jest mile.

Potem dzieci otwierają oczy, siadają. N. pyta: 123 – Czy ktoś z was chciałby być ptakiem? Jakim?

- Czy któreś z Was chciałby być ptakiem? Jakim?

2. Ćwiczenia słuchu fonematycznego – Co to za ptak?

N. podaje głoski, a dzieci wymyślają nazwy ptaków rozpoczynające się tymi głoskami. Np. a – albatros; **b** – bocian; **d** – dudek; **g** – gawron; **j** – jemioluszką; **k** – kukulka; **m** – mewa; **o** – orzeł; **p** – pliszka; **r** – raniuszek; **s** – sowa; **w** – wrona.

3. Zapoznanie z wyglądem szpaka.

Duże zdjęcie / obrazek szpaka

Dzieci wskazują na zdjęciu części ciała świadczące o tym, że szpak to ptak. Omawiają wygląd szpaka (pióra mieniające się kolorami tęczy, z brązowymi kreskami).

Szpaki są przedsiębiorcze, ciekawskie, towarzyskie. Wszystko robią szybko i zdecydowanie. W gniazdach mają ziola, które chronią je przed pasożytami. Śpiewając, wydobywają różne dźwięki, najczęściej te zasłyszane, np. dźwięki klaksonów samochodów. Każdy z nich ma swoją charakterystyczną pieśń. Zjadają dżdżownice, mrówki i różne robaki z ziemi, spod kamieni. Lubią też dojrzałe owoce, np. czereśnie.

4. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strykowskiej- Zaręby „Sąsiad szpak”.

Książka (s. 56-57) dla każdego dziecka.

Dzieci słuchają opowiadania, oglądają ilustrację.

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego

sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy,

powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie

– szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschłej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony. Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła

do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórkę w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady. Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

- Rozmowa na temat opowiadania.
- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?
- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?
- Gdzie założył gniazdo szpak?
- Jakie odgłosy naśladował szpak?
- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?
- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?
- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

- **Ćwiczenia z tekstem. Książka (s. 56–57) dla każdego dziecka.**

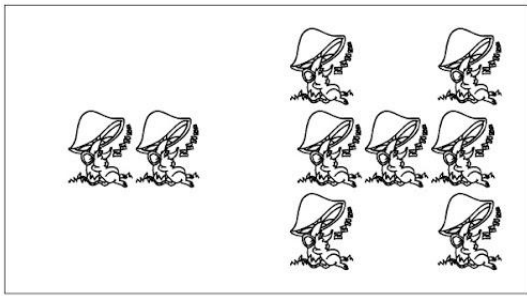
Dzieci czytają głośno teksty znajdujące się pod ilustracjami do opowiadania.

5. Karta pracy, cz. 3, s. 69, 70, 71.

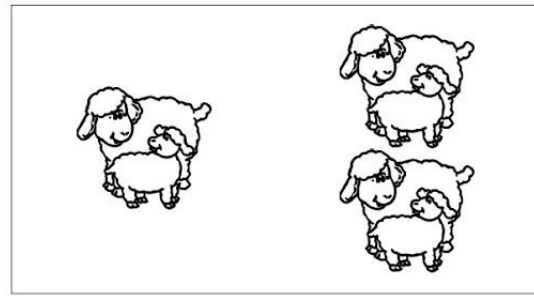
6. Zabawy ruchowe na świeżym powietrzu.

*** Karta pracy matematyczna dla chętnych.**

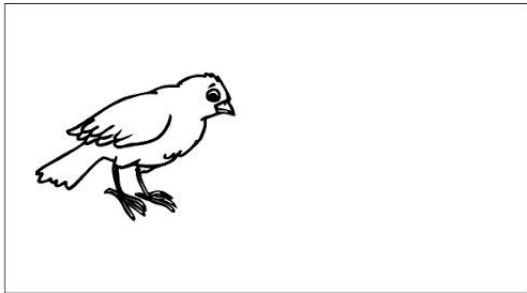
Wychowawca: Ewelina Wysocka

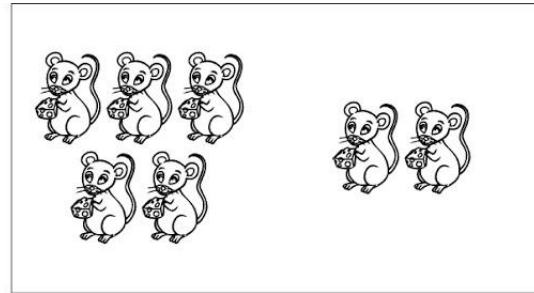
$$2 + 7 = \underline{\quad}$$

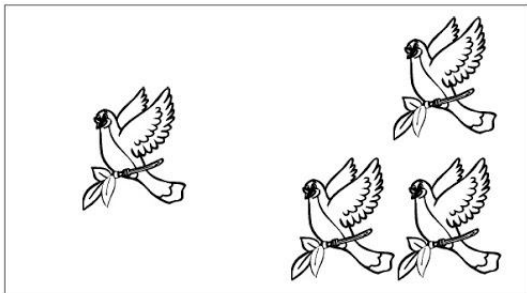
$$2 + 4 = \underline{\quad}$$

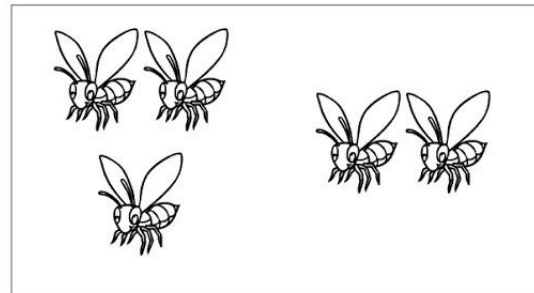
$$1 + 0 = \underline{\quad}$$

$$5 + 2 = \underline{\quad}$$

$$1 + 3 = \underline{\quad}$$

$$3 + 2 = \underline{\quad}$$

5

7

9

4

6

1